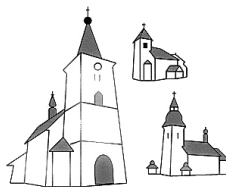

Zpravodaj

FARNOSTÍ SKUTEČ, RANÁ A PŘEDHRADÍ

červen 2026

Otevírání dveří

S otcem Janem jsem se seznámil před deseti lety. Chtěl jsem vstoupit do služeb hradecké diecéze, ale nevěděl jsem jak. Zkusil jsem kontaktovat spirituála kněží otce Jana a ten si pro mě ihned udělal čas. Pozorně mi naslouchal u čaje a kávy, takže jsem pocítil opravdové přijetí. Několik měsíců nato jsme se oba ocitli ve Skutči a jsem za to moc rád! Když jsem poprvé přijel do našeho malého města, kostel byl zamčený, dokonce i brána k němu. Nebylo kde se pomodlit před nástupem do nové farnosti. Fara na mě působila svým chladem a mířením jako vězení. Brr! Pán Bůh zaplať, že se naskytla možnost zabydlet se na Rané! Na mši svatou jsem jel do Předhradí. Začouzené zdi, oltář zády k lidu, barokní ornáty, zkrátka jako ve skanzenu. Děti téměř žádné. Uplynulo deset let. Kostel ve Skutči je otevřený od rána do večera každý den a já se tam chodím pomodlit cestou do náboženství. Několik mříží zmizelo úplně. Kostely, nejen ten v Předhradí, svítí novotou, nebo se připravuje oprava. Především však začalo být živo ve všech našich farnostech. Akce pro děti, pro mládež, pro rodiny i seniory. Radost pohledět, co se všechno podařilo otevřít a rozproudit!

Chci moc poděkovat otci Janovi za jeho úžasnou, pozornou a obětavou službu otevírání dveří všem lidičkám na cestách k Bohu, do církve, do společenství! Nevím, jak to dělá, ale je to úžasné, Boží! Díky, Jendo!

Hezké prázdniny přeje a žehná otec Ondřej

FARNÍCI SE PTALI O. JENDY LINHARTA

Je stěhování kněží celosvětovou praxí, nebo jen v ČR, popřípadě je to nějaký církevní předpis či nařízení? Kdo stěhování navrhuje a schvaluje?

P. Novotný

Myslím, že ano, že je to obecná praxe. Ono je to užitečné jak pro kněze, tak pro farníky. Nikdo se asi nezavděčí všem, a tak změna může být osvěžující. Ale příliš častá změna není dobrá. Byl jsem tu 10 let, a to je docela dlouhý čas. Jinak zde konkrétně jde o spojení služby ve farnostech s působením na gymnáziu, a do školy se hodí už někdo mladší. Jinak většinou změny domlouvá generální vikář a poslední slovo má diecézní biskup. Jemu jsme při svěcení slibovali poslušnost a on má právo po nás požadovat změnu. Samozřejmě se to děje po vzájemném jednání a dohodě. Například, když jsem měl jít z Olomouce do HK, tak biskup změnu na můj popud odložil o rok, když bylo potřeba, abych v Olomouci ještě pokračoval.

Souhlasíš osobně v obecné rovině se stěhováním kněze, který je pastoračně i ekonomicky úspěšný, našel si ve farnosti své místo a církvi tím všeobecně pomáhá?

P. Novotný

Stěhování je vždy bolavá záležitost. Člověk si zvykne a najednou odchází od širší rodiny, kterou je daná farnost, s kterou se sžil. Ale souhlasím s tím, protože musíme uvažovat v rovině celé diecéze a v koncepci potřeb našeho biskupa. Kněz je jeho pomocník, není

„majitel“ farnosti. Tak nějak to vyjádřil můj předchůdce v Hořicích P. Filip Janák, který ke stěhování přistupuje velmi věcně a konstruktivně.

Na co budete ze skutečné farnosti nejraději vzpomínat a na co byste nejraději zapomněli?

modlí se babičky

Začnu tím negativním – a to jsou moje chyby. Jsem spíše introvert, a tak jsem měl být více s vámi, více navštěvovat, komunikovat, zapojovat se do společenského života... A bylo by toho více. Ale nechci na to zapomenout. Naopak, kéž bych se z toho poučil... No a zabrat mi dávalo a dává - opravy, úředničina, ale v tom jste Vy - skvělými spolupracovníky. Bez Vás by to vůbec nešlo!

A rád budu vzpomínat na Vás všechny – konkrétně každého a každou z vás. Všichni máme své originální vlastnosti a všichni jste pro mne darem!

Čeho v životě nejvíc lituješ a nejvíc si ceníš?

M. Požárová

Opět - lituju svých hříchů a možná více lituju toho, co jsem neudělal a neřekl, než naopak. V životě jsem se několikrát projevil ne zrovna odvážně. Toho moc lituju a velkou radost mi dělá, když to občas dokážu překonat

Čením si Vašeho přátelství a nezištné pomoci. Když jsem sem přišel, nejdříve jsem měl pocit, že mne moc neberete. Připadalo, mi, že něco řeknu a nikdo nereaguje. Byl jsem z toho v rozpacích, než jsem pochopil, že to potřebuje čas. A pak se spolupráce rozvinula skvěle...! Jinak všeobecně si cením opravdovosti, věrnosti, laskavosti.

Nevadí ti samota na faře?

I. Dvořáková

Je zajímavé, že zvláště v dospívání jsem se občas cítil sám – dítě ze samoty a sourozen-ci už byli o dost starší... Ovšem čím jsem starší, tak mi to méně vadí. I zde na faře, která je veliká, jsem se nebál, jen jednou – na začátku - jsem měl sen, kde mne zde někdo přepadl... ale to byl jen sen. A teď tu jsou nájemníci, tak už vůbec ne. Přes den jsem i tak dost s lidmi a zase jsou chvíle, kdy jsem rád sám.

Jaká je tvá nejoblíbenější kniha?

P. Hodan

Jé, těch je! Z beletrie obdivuji spisovatele Cronina a zvl. jeho Klíče nebeského království, autory Chestertona, Lewise (Velký rozvod, Letopisy Narnie...), z teologie mám moc rád židovského autora Jonathana Sackse, z katolíků Richarda Rohra (Nadšení pro lásku), Váchu, skvělé jsou knihy od papeže Benedikta XIV., z Čechů mám rád Čapka nebo Dominika Pecku (Z deníku marnosti), ze současníků také Štěpána Smolena (Pominuté chvály nebo Drobky) atd., atd.... je toho moc....

Do jaké země by ses rád podíval?

M. Netolická

Pokud dovolí zdraví, rád bych zase pěšky nebo na kole putoval po Čechách a Moravě... a z ciziny – láká mne Nový Zéland, Argentina, východ Indonésie, Rwanda, Namibie... To jen namátkově....

Uvidíme a uslyšíme nějakou prezentaci z vaší poslední cesty po Indonésii?

S. Novotná

Jsem domluven s muzeem ve Skutči na 24.9. Tak to snad vyjde, popř. i v okolí....

Proč jsi k nám na Ranu nejezdil sloužit mši svatou?

V. Pavliš

Zpočátku jsem jezdil, ale časem jsem si uvědomil, že je to farnost O. Ondřeje. On má sice vypomáhat ve Skutči a Předhradí, ale na Raně je on samostatným farářem. Dříve to bylo více propojené, ale Raná je svébytná a samostatná. Jistě je možno k Vám zavítat, ale jako host.

Je něco, po čem se ti bude trošku více stýskat?

L. Drahošová

Jak už jsem se vyjádřil dříve - jste to Vy – od dětí, až po ty nejstarší, včetně i těch už zesnulých. A pak - krásný kraj, který mi nejdříve připadal dost drsný – kraj kamenolomů, ale s krásnými lesy a loukami. Jízda na kole a koupání v zatopených lomech... to bylo něco!:-)

Co byste chtěl, abychom si z vašeho působení odnesli?

A. Picpauerová

Doufám, že to nezní moc „přezbožně“, ale myslím to vážně. Moc bych chtěl, abyste věřili, že Vás má Bůh rád, a že to s vámi myslí dobře, i když Vám dá někdy zabrat skrze utrpení a zkoušky. Já mu opravdu věřím a je to pro mne velická posila. Kéž byste rostli v této důvěře v Boha a ve vzájemné spolupráci. Už jste mi ukázali, jak to skvěle umíte...

Budeme se moci těšit v Radčicích, po vašem odchodu, někdy v budoucnu, na návštěvu u kapličky, kterou jste před třemi lety zasvětil Panně Marii?

K. Čáslavský

Když to okolnosti dovolí, rád přijedu!

Chceš odpovědět na něco, na co se tě nikdo nikdy nezeptal a chtěl bys to sdělit lidstvu?

J. Burešová

Myslím, že se mne nikdo nezeptal, jestli jsem rád knězem. Proč jsem knězem, to se lidé ptali už dostkrát.... Takže ano, jsem jím rád a beru to v rámci své povahy, darů i hendikepů jako obrovský dar – po celých 37 let, co jsem knězem. Byly chvíle, kdy jsem měl všeho dost a nejráději bych utekl, ale na dně srdce jsem vždy věděl, že jsem tam, kde mám být a jsem za to Bohu moc vděčný, protože on ví o mých chybách, a přesto si mne povolal. Myslím, že

kněžství je jedno z nejdobrodružnějších a nejpestřejších povolání, které znám... A všem bych moc přál, aby žili rádi svůj život, své osobní povolání...je to radost.

Co byste nám chtěl říct úplně naposledy jako náš farář?

A. Picpauerová

Jste výborní v Předhradí i ve Skutči a moc Vám děkuji za vaši vstřícnost a trpělivost se mnou, prosím o odpuštění, pokud jsem někomu nějak ublížil, třeba i necitlivostí nebo nevšímavostí. Budu moc rád, když s láskou a otevřeností přijmete mého nástupce. Přichází s opravdovou snahou – věřím, že můžete společně vytvořit dobré farní rodiny.

A Vám na Rané – tento časopis je i pro vás – přeji, ať i nadále dobře spolupracujete s Otcem Ondřejem i mezi sebou navzájem.

Všem společně přeji - držte se! (Pána Boha)

o. J. Linhart

POUŤ NA CHLUMEK

Pouť jsme zahájili v 9.00 modlitbou a požehnáním u fary ve Skutči. Následně jsme se vydali směrem ke hřbitovu, kde se k nám připojil další poutník. Naše cesta pokračovala přes Zbožnov a Lhotu u Skutče, kde jsme odbočili do lesa. Tam jsme sice, jako už tradičně, trochu bloudili, ale s Boží pomocí a díky ostatním jsme nakonec správnou cestu našli.

Vyšli jsme na louce, kde jsme se společně pomodlili a udělali si pauzu na oběd a svačinku. Chvilí jsme poseděli a poté jsme navštívili kostel v Janovičkách. Pomodlili jsme se modlitbu Anděl Páně a zazvonili na zvon.

Následně jsme se vydali na další cestu přes Janovičky a Doly, odkud jsme odbočili na

lesní stezku, která nás dovedla až k Paletínské kapli. Tam jsme počkali na zbývající dvě skupiny z Rané a Předhradí. Společně jsme se občerstvili a vyrazili k cíli. Cestou jsme se modlili růženec.

Když jsme dorazili na Chlumek, bylo na místě již mnoho lidí. Mši svatou sloužil P. Ondřej a byla obětována za všechny poutníky, ať už přišli pěšky, nebo přijeli autem.

J. Kozderka

MINISTRANTSKÝ VÝLET

V sobotu 13. 6. kolem 8. hodiny ranní jsme se vydali na výlet do Sázavského kláštera, společně s o. Ondrou a psem Harykem nás bylo 12. Po klikaté, dlouhé a krásné cestě jsme dorazili do kláštera, kde na nás čekalo velmi milé přijetí od místního pana faráře a průvodkyň. Děti se mohly v klidu občerstvit na faře, projít si zahradu kolem kláštera, a do-

konce pedagogický sbor ze Sezimova Ústí na nás čekal, aby nám zazpíval 2 písně, což bylo překvapivě milé a dojemné, to nikdo z nás nečekal.

Po krásném poslechu písní jsme se přemístili do kostela sv. Prokopa na mši svatou a poté nás čekala prohlídka celého kláštera. Paní průvodkyně mě fascinovala tím, jak dlouho a barvitě dokázala vyprávět snad o každém obraze, soše, o sv. Prokopovi a snad pomalu o každém zázraku nebo legendě, která se k tomuto místu pojí. Barvitě vyprávěla třeba o Milostném obraze sv. Prokopa, který vykazoval podivuhodné jevy v jeho tváři a s ním související zázraky. Nejvíce na mě zapůsobil nedostavěný klášter. Představa, jak krásně a obrovsky by vypadal, kdyby mohl být dokončen. Do dnešní doby se dochovalo pouze kněžiště (dnešní kostel) a torzo jižní lodě s věží z červeného pískovce, kde mají své hnízdo i poštolky ☺.

Po takovém vydatném duchovním nasycení jsme ještě nasýtli naše břicha a vydali se na průzkum poustevny sv. Prokopa, bohužel neúspěšně. Prozkoumali jsme 3 různé cesty, ale ani jedna nás nedovedla, kam jsme chtěli. Takže poustevna nenalezena. Po malém zklamání z neobjevení poustevny nám o. Ondra navrhl, že si dáme zmrzlinu, a to bylo pro všechny příjemné osvěžení. Na Haryka čekala řeka Sázava, ve které se mohl zchladit ☺.

Za ministranty a ministrantky moc děkují otci Ondřejovi za krásné a nezapomenutelné zážitky.

P. Sodomková

ROZHOVOR S P. JANEM PECHÁČKEM

Rozhovor s P. Janem Pecháčkem

Prvních několik poznávacích otázek pro nového pana faráře, zbytek může následovat od farníků třeba v srpnu na skutečském farním dni:

Něco o sobě, prosím...

Váš nový farář se narodil na druhé straně kopečků Svitavské pahorkatiny v Ústí nad Orlicí a vyrůstal v krásné, ale dlouhé obci Libchavy, v jedné z mála katolických rodin této sudetské vesnice. Měl výhodu, že na vyrůstání nebyl sám. Je z obou stran obložen 2 staršími a 2 mladšími sestrami. Během svého dětství stihl spoustu věcí – třeba udělat mnoho průsvihů ve škole i mimo ni, ale především se obrátit a přijmout Krista za svého Pána, což mu celkem pomohlo se dát do kupy a najít dobrý životní směr. Během studií na ústeckém gymnáziu se pral s myšlenkou vstoupit do semináře, která paradoxně nezvítězila. Poté, co si podal v maturitním ročníku přihlášku do semináře na radu někoho jiného, se rozhodl, že nikam nepůjde a přihlášku stáhl. Pak si uvědomil, že neví, co chce, a že se s tím musí něco dělat, tak šel na rok pracovat jako dělník v továrně na geotextilie. Modlil se a pracoval, pracoval a modlil se, a nakonec se mu rozsvítilo, tak si podal přihlášku znovu, a byl i přijat. Prošel konviktem v Olomouci a seminářem v Praze a Římě. Po tříletém exilu v Itálii se v roce 2023 vrátil a z rukou otce biskupa Josefa přijal jáhenské svěcení ve svém rodném Oustí a následně kněžské od otce biskupa Jana o rok později v Hradci. Byl poslán na zaučenou do Náchoda. Náchod ve staročeštině znamená místo, kterým se prochází, proto už po tříleté praxi míří k vám.

Čím obohacený budete odcházet ze svého dosavadního působení?

To ani nedokážu vyjmenovat. Asi nejintenzivnější část mé dosavadní pastorační práce byla služba vikariátního kaplana pro mládež. S mnoha mladými – ve spolku v Náchodě, při vikariátních akcích, při přípravě na bířmování, s katechumeny při přípravách na křest – jsme zažili velké Boží věci, obrácení a objevování Božího života Nejsvětější Trojice. To byla celkem jízda. Největší radost mám z mladých konvertitů z řad pokřtěných i nepokřtěných. Důležitou zkušeností také bylo doprovázení seniorů v domovech důchodců a na smrtelném lůžku, kde jsem viděl šťastné i nešťastné konce. Velmi cennými jsou pro mne také přátelství, která jsem navázal s bratry protestanty převážně z Církve bratrské, s nimiž jsme trávili chvíle společné modlitby v Duchu svatém, nad Písmem nebo třeba i v posilovně či ve skalách. Poznal jsem u nich a velmi mne povzbudil jejich zápal pro pravdu Boží a pro neohrožené šíření evangelia.

Je pro vás Skuteč známé místo? Copak jste o nás slyšel?

Skuteč mi nebyla bílým místem na mapě. Znáám váš kraj především díky Vrbatově Kostelci či Rané, kde jsme dělávali ministrantské chaloupky. Mám tedy okolí Skutče trochu prochozené z letních táborů. Luže a Skuteč se mi však staly důležitějšími místy, když jsem nastoupil do semináře. Rád jsem si jako bohoslovec jezdíval pro radu a povzbuzení k otci Josefu Hubálkovi a pak právě ke svému předchůdci otci Janovi k vám do Skutče. Byl jsem tu několikrát na návštěvě a pak jako novokněz před 2 lety jsem si tu „vyzkoušel“ neděli. No, musím přiznat, že jsem si už tehdy řekl: „Kdyby náhodou někdy Skuteč, nebylo by to špatné.“

Z Náchoda se těším na klid malého městečka a menší komunitu, kterou budu schopen hlouběji poznat.

Co si sbalíte jako první?

Jako první si sbalím zaprášené knihy, které zrovna moc nepoužívám, třeba Bibli... Ne, dělám si legraci! Kromě knih to může být třeba violoncello, které obvykle vybalím jen na zkoušku v orchestru.

Jak mohou farníci nejlépe podpořit svého nového pana faráře?

Věřím v Ducha svatého a moc potřebuji jeho moudrost a sílu. Tak určitě uděláte dobře, když mi budete s upřímnou zbožností vyprošovat tyto dary. Pak také budu moc vděčný, když se budeme moci poznat, když budu mít možnost se k vám stavít na kus řeči a požehnat vašim rodinám v jejich domovech.

Máte nějaký talent, který by od faráře nikdo nečekal?

To musíte posoudit vy sami. Nevím, co čekáte, takže by se mi mohlo stát, že budu mchrovat s něčím, co už je pro vás nuda... No, nicméně mám talent mezi sedes a ambonem vymyslet a pak zazpívat tak podivný nápěv žalmu, že mi je málokdo schopen odpovědět. Umím také dělat kolečka z kouře při pokuřování svátečního doutníčku.

Je tu zahrádka, jste „pěstovácí typ“?

O zahrádku jsem se staral naposledy před odchodem do semináře a obávám se, že jsem trochu vyšel ze cviku. Asi záhonek nabídku k pronájmu za nulový pacht... Ale nechám si na něm výměnek na kytičky a trochu salátu.

Co byste si přál, aby o vás farníci nikdy nezjistili? ☺

Jestli jsem nebo nejsem v pondělí na faře :D Po neděli bývám obvykle K.O. a nedoporučuji se se mnou v takovém stavu stýkat, bývám protivný nebo přinejmenším připitomělý.

Bez čeho byste se na faře neobešel?

Bez lidí a bez možnosti si kdykoli zajít před svatostánek.

Co vás čeká v létě krom stěhování k nám?

To je dobrá otázka. Budu od vás potřebovat během srpna určitou trpělivost, protože musím dotáhnout své kaplanské povinnosti v Náchodě v podobě 2 letních táborů, které už od září připravujeme. Bude to 1. a 3. srpnový týden, který potřebuji strávit s mladými na skautských tábořištích. V tom se mé zabydlování ve Skutči trochu zbrzdí. Avšak věřím, že mi pan biskup dopřeje dost času, abych tuto dvoutýdenní absenci dohnal.

Děkujeme a těšíme se.

R. Spilková

NOC KOSTELŮ VE SKUTČI

Do téměř 1900 otevřených chrámů a modliteben v celé České republice si 29. května 2026 v pátek večer našly cestu statisíce návštěvníků. Jedním z otevřených kostelů byl i náš kostel Nanebevzetí Panny Marie. Přestože skutečský kostel není tolik turisticky vyhledávaný, snažíme se návštěvníkům nabídnout zajímavý program, aby naše Noc kostelů nepředstavovala pouhý otevřený vstup do chrámu. Každoročně pořádáme koncert, který svým repertoárem zapadá do podvečerní atmosféry kostela. Letos nás svým zpěvem potěšily místní sbory Cantando, dětský pěvecký sbor a sbor Rubeš.

Hlavním a určitě nejzajímavějším bodem programu byla výstava fotografií Zdeňka Picpauera s názvem „Krajina, která dýchá“. Prostřednictvím této výstavy jsme mohli nahlédnout do autorova vnímání přírody v detailech.

Součástí příjemného jarního večera v kostele byla také hra duchovní hudby na varhany v podání místního varhaníka.

Pro odvážné byl jako každoročně otevřen vstup do věže až k věžním hodinám s výhledem na město. A protože bylo letos krásné počasí, nabízel se výhled přímo luxusní. Pro dospělé návštěvníky byla určitě zajímavá i ochutnávka odřezků hostií a mešního vína v zákristii a pro mladší byl zase v kostele připraven program

v podobě kvízů, křížovek a kreativních aktivit se sladkou odměnou. A nejen děti, ale i dospělí se mohli inspirovat ke čtení Bible prostřednictvím malé prezentace biblických příběhů v rekvizitách.

Důkazem toho, že Noc kostelů je vnímána jako významná celorepubliková akce, byla nástěnka s pozdravy významných osobností, jako jsou prezident republiky, hejtmané různých krajů, biskupové, ale i představitelé různých církví.

Největší kouzlo má Noc kostelů v čase, kdy se již pomalu chýlí ke konci, venku se stmívá a návštěvníci se už spíše jenom trousí. Vše utichne a všichni obětaví pomocníci a organizátoři se sejdou ke společné modlitbě s naším panem farářem a vyprošujeme požehnání našemu městu a mír celému světu.

E. Bártová

ROZHOVOR S MATURANTEM

Letos úspěšně složil maturitní zkoušku i Matyáš Kovář. Věnoval nám něco času na zodpovězení otázek.

Proč ses rozhodl studovat právě na skutečském gymnáziu?

O výběru skutečského gymnázia rozhodlo několik faktorů, a to blízkost domova, příjemná atmosféra na dni otevřených dveří a celkový dojem, kterým na mě škola zapůsobila. A v neposlední řadě pozitivní hodnocení od mých známých z řad absolventů a tehdejších studentů.

Jaké předměty tě bavily a které bys nejraději zrušil?

Nejvíce mě bavil dějepis, dějiny literatury a do druhého ročníku matematika.

Jaká byla parta ve třídě?

Ve třídě fungovalo normálně několik skupinek. Velmi si ale vážím toho, že když nastal nějaký problém, dokázali jsme se stmelit, táhnout za jeden provaz a problém vyřešit.

Jaká byla tvá příprava na maturitu?

Příprava, to byl dvoufázový trénink J. Během celého roku jsem si vypracovával otázky a během svatého týdne jsem napnul všechny své síly a učil se od rána do večera.

Byly pro tebe maturitní zkoušky náročné?

Maturitní zkoušky byly náročné především den předem.

Bude se ti po něčem z gymnázia stýskat?

Stýskat se mi bude především po mém kamarádovi Ondřejovi a po některých učitelích.

Předpokládám, že chceš ve studiu pokračovat. Co plánuješ dále studovat?

Chci studovat ekonomii, absolvoval jsem přijímací zkoušky a nyní čekám na výsledky.

Jaké máš plány na letní volno, cestování nebo nějaká brigáda?

Bude ode všeho něco, dovolené v Řecku a na Slovensku, brigáda a chci si užít ty nejdější prázdniny v životě ☺.

Preji ti pěkné dovolené a úspěšné další studium.

V. Příbyl

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ VE SKUTČI 31. 5. 2026

Na tuto slavnost jsme se připravovali několik měsíců s P. Ondřejem Matulou. Učili jsme se poznávat Boží hlas v nás, používat modlitby pro různé příležitosti, rozlišovat dobré a zlé skutky, všimát si, kde můžeme potkávat Boží přítomnost a jak se dobře zpovídat. Nejenom, že jsme se dnes pěkně oblékli, ale uklidili jsme si i ve svém srdíčku při svátosti smíření.

Při mši svaté, při kázání, P. Ondřej nám povídal o Vylévání/nalévání. Máme si všimát, jak Pán Ježíš miluje a vylévá svou lásku pro nás a za nás. Kde se to dělo? Když Pán Ježíš nakrmil velké množství lidí a ještě zbylo, když rozsévač sel hojně všude. Proč to Bůh dělá? Protože Bůh je velkorysý a chce nám dávat všeho bohatě, protože nás má rád.

A co když přijdou pochybnosti a smutek, že nerozumíme, jak to je s přítomností Pána Ježíše v eucharistii a čemu vlastně věříme? Zkusme si připomenout příběh kněze ze španělské obce Ivorra, který měl velké pochybnosti o reálné přítomnosti Ježíše Krista v eucharistii. Při proměňování kněz dal Pán Ježíš jasně najevo, že je opravdu přítomný. Jak? Z kalicha začala jako z fontány vytékat krev Páně na všechny strany po celém kostele a samy začaly zvonit zvony. Zaslou krev uchovávají dodnes v relikviáři a jezdí se do Ivorry na poutě poklonit se Pánu Ježíši a poděkovat, že Pán Ježíš chápe naše pochybnosti a slabosti a chce nám dávat svoji lásku.

I nám dětem chce Pán Ježíš dát tolik lásky, přestože dostáváme malou hostii, tak v každé je celý Kristus pro každého. Nejen dnes, ale po celý život. Pán Ježíš nám chce žehnat všude, kde jsme a ve všem co děláme, svou fontánou lásky, protože jsme synové a dcery Boží.

Po kázání jsme si zapálili křestní svíce a vyznali, že se zříkáme zlého a že věříme v Pána Ježíše. V přímlovkách jsme prosili za nás, naše rodiny a svět. Přinesli jsme dary v slavnostním průvodu. Společné slavení bohoslužby oběti vyvrcholilo naším prvním svatým přijímáním, kdy Pán Ježíš poprvé vstoupil do našeho srdce. Kéž přijímáme Krista často, aby v nás trvale přebýval.

Děkujeme schole za hraní při mši svaté. Náš významný den jsme samozřejmě oslavili i s našimi farníky pohoštěním před kostelem a s našimi rodinami doma.

Eliška, Filip, Patrik a Radek

VÝLET DO JAROMĚŘIC NAD ROKYTNOU

Jako člověk, který se do naší obce přistěhoval teprve nedávno, jsem pozvání sousedů na farní výlet přijala především ze zvědavosti. Zajímala mě nejen místa, která jsme měli navštívit, ale také příležitost poznat své nové sousedy v jiném prostředí než při běžném setkávání. V osmdesátých letech jsem kolem Jaroměřic nad Rokytnou několikrát projížděla a dobře si pamatuji dobu, kdy byl místní zámek ve velmi špatném stavu. O to více mě zajímalo, jak vypadá dnes.

Po cestě nás doprovázela dobrá nálada a po příjezdu jsme navštívili kostel svaté Markéty, kde sloužil mši svatou náš pan farář. Pro mě to byla zajímavá zkušenost a zároveň příle-

žitost poznat místo, kde v minulosti vypomáhal. Milým překvapením bylo, že se do bohoslužby aktivně zapojily také děti a mladí lidé z naší skupiny. Bylo hezké sledovat jejich zájem i ochotu podílet se na průběhu mše.

Následovala prohlídka kostela s milou průvodkyní, která nás seznámila s jeho historií i zajímavostmi. Velmi pěkným zakončením byla ukázka hry na místní varhany. Přestože každý návštěvník vnímá podobné památky po svém, nelze než obdivovat um a dovednosti všech generací řemeslníků, stavitelů, malířů a sochařů, kteří se na jejich vzniku podíleli.

Po krátké přestávce a dobrém obědu jsme si prohlédli také zámek. Největší dojem na mě udělala rozsáhlá obnova celého areálu. Kdo si pamatuje jeho stav před několika desetiletími, musí ocenit množství práce, které bylo věnováno záchraně této významné památky. Krásně upravené zahrady navíc poskytly příjemné místo k odpočinku i fotografování.

Na zpáteční cestě jsme se ještě spontánně zastavili v Polné a krátce si prohlédli okolí hradu a zámku a pokochali se výhledem na rybník Peklo.

Z celého dne si neodnáším nejsilnější vzpomínku na budovy nebo historická fakta. Nejvíce mě zaujali lidé. Potěšila mě přátelská atmosféra mezi účastníky.

Příjemným překvapením pro mě byla rozmanitost celé česko-ukrajinské skupiny.

Na výlet vyrazili jednotlivci, manželské páry, kamarádky, prarodiče s vnoučaty i rodiny s dětmi. Právě tato pestrost přispěla k přátelské a uvolněné atmosféře celého dne. Bylo hezké sledovat, jak spolu jednotlivé generace tráví čas, povídají si a užívají si společné zážitky. Zaujalo mě také slušné a ohleduplné chování dětí, které bylo během celého výletu samozřejmostí.

Velmi milým zážitkem pro mě bylo setkání s jednou babičkou, která na výlet vzala početnou skupinu svých vnoučat. Jejich vzájemný vztah, radost ze společně stráveného dne a spontánní zpívání během cesty byly krásnou připomínkou toho, jak důležité je věnovat si navzájem čas.

Děkuji všem, kteří se podíleli na organizaci výletu, za příjemně strávený den a možnost poznat nejen zajímavá místa našeho kraje, ale i nové sousedy a přátele.

R. Večeřová

VZPOMÍNKA NA KARLA PAUKERTA

V sobotu 16. května se v kostele Nanebevzetí Panny Marie konala mše svatá, na které jsme se mohli rozloučit s Karlem Paukertem. Tento skutečný rodák, česko-americký varhaník a osobnost, která patřila mezi nejvýznamnější představitele současné české hudební kultury, zemřel 30. dubna 2025 v Clevelandu v USA. Odtud byly nyní jeho ostatky převezeny a uloženy do rodinného hrobu na místním hřbitově. Alespoň krátce si připomeňme význam a dosažené úspěchy tohoto výjimečného člověka.

Karel Paukert se narodil 1. ledna 1935 ve Skutči. Pocházel z rodiny, která žila bohatým společenským životem, což bezesporu ovlivnilo jeho budoucnost. Učarovaly mu varhany a s ohledem na talent, který mu byl dán, se rozhodl uplatnit ho v zahraničí.

V roce 1964 emigroval do USA, kde jako profesor varhanní hry působil na univerzitách a již v roce 1974 se stal ředitelem hudební sekce Muzea umění v Clevelandu. Bohatá byla jeho koncertní činnost prakticky po celém světě a zasloužil se i o vznik mnoha nových kompozic pro varhany. Jeho tvůrčí činnost byla oceněna mimo jiné třemi prvními cenami amerického svazu skladatelů a výkonných umělců a také čestným doktorátem z Cleveland Institute of Music. Měl schopnost propojovat svět velkých mistrů s živým duchem současnosti. S respektem k minulosti a otevřeností k novému přiváděl na pódia umělce z celého světa – a stejně tak dával prostor začínajícím talentům.

Ocenění se mu dostalo i v České republice, kde v říjnu roku 2022 převzal čestný doktorát Akademie múzických umění v Praze a také Cenu Ministerstva kultury za přínos v oblasti hudby.

Při této příležitosti řekl: „*Nikdy nezapomenu na své kořeny, na to, že jsem vyrůstal zde v srdci Evropy. Ač jsem kdysi nedoufal, že se do vlasti budu moci opět někdy podívat, využil jsem všech příležitostí k návratům, hlavně poté, kdy opět získala ztracenou svobodu. Přeji této zemi a přeji vám všem, abyste si této svobody nikdy nepřestali vážit.*“

V osobě Karla Paukerta nás opustil vzácný člověk, vynikající varhaník a muzikant srdcem i duší. Čest jeho památce.

L. Fridlová

ANKETA MEZI ZÁKAZNÍKY PEKAŘSTVÍ

Největší prázdninový zážitek...

- výlet s panem farářem na kolech
- dovolená s přítelem
- dovolená v Krkonoších
- svatební cesta do Bulharska
- skautský tábor
- jezero Hévíz – Maďarsko
- vesnické zábavy
- dovolená s dětmi
- Stezka v oblacích
- největší zážitek, když jsem s rodinou

Místo, kam bych se chtěl podívat ...

- líbí se mi doma
- k moři
- Amsterdam
- už nechci nikam
- Jihoafrická republika
- k moři
- Španělsko
- Šumava
- Albánie
- Benátky

A. Kozderková

Vážení a milí katoličtí bratři a sestry, za evangelíky Vám chci moc poděkovat za vřelou a vstřícnou přijetí.

Pro ty, kteří nebyli přítomni, krátce shrnuji průběh: páteční bohoslužebné shromáždění v kostele NPM vřele uvedl Páter Jan Linhart, po společných děkovných, kajících a přímlybných modlitbách se čtení z Bible ujali Rudolf Požár (Iz 57/14-19) a Růžena Halamková (Řím 2/ 1-11), kázáním posloužil krounský ev. farář Jiří Ort (Jan 14/23-31a). V tento čas po Velikonocích vyzdvihl sílu zvěsti o Ježíšovu zmrtyvýchvstání probouzející naději pro ty, kdo v tento čas vzrůstající nepřátelské atmosféry mezi národy, skupinami nebo jednotlivci vyhlížejí pokoj – Boží pokoj a

lásku pro svá srdce, pokoj a lásku mezi všemi lidmi.

Skvělé je, že vše je i nadále k vidění na v archívu vysílání na YouTube a to včetně hudebního doprovodu na klávesy i kytaru Aničky Bártové a jejího zářícího zpěvu.

Setkání pokračovalo v radostném duchu na vyhřáté faře, kde se sestry po vzoru biblické Marty oháněly s přípravou pohoštění – čaj, káva na přání; stoly již byly plné úžasných sladkých dobrot a chlebíčků. Stihla jsem i nahlédnout do zrekon-

struované praktické moderní a prostorné kuchyně.

I za přihlížení mládežníků se konalo „Křeslo pro hosta“ - Jiřího Orta. Ten ve své osobité, autentické, upřímné a emocionální gesty podbarvené výpovědi o svém životě, rodinných vazbách, počátcích víry i pozdější službě mísil matematické integrály, ekumenické zkušenosti z působišť ve Vršovcích a Uhříněvsi, školu JABOK s dalšími odpověďmi na kladené otázky, vše prostupováno všudypřítomným duchem Marie (tj. Marie Ortové, manželky, která nemohla být tentokrát přítomna).

Za vše děkujeme, snad i Vám bylo s námi dobře a veselo a můžeme se těšit na nějaké další setkání – s farářem Jiřím Ortem a tentokrát i s Marií na další besedě v Předhradí nebo na bohoslužbách v Tomáškově domě.

Přejeme Vám Boží požehnání a hlavně naději Vaší milé mládeži.

I. Danielková

NOČNÍ KŘÍŽOVÁ CESTA

V pátek 27. 3. 2026 jsme opět po roce vyrazili na naši druhou noční křížovou cestu, která byla dlouhá 40 km. Sešli jsme se ve 20.00 u farního kostela ve Skutči. Celkem nás bylo 14. Věkové rozptětí účastníků bylo 7 až necelých 60 let. Po zahájení v kostele, které si vzal na starost otec Filip Janák, jsme vyšli na noční putování. Počasí nám přálo a cesta byla příjemná, takže jsme putovali s velikou chutí a nadšením. Cestou jsme rozjímali nad křížovou cestou pro mladé. Jak nás zahlcuje nebo obohacuje moderní technika dnešní doby.

V Luži jsme se rozloučili s některými, kteří své putování ukončili. Děkujeme jim, že se k nám přidali a část cesty s námi prošli.

S menšími zastávkami na svačinu jsme došli v 1.30 do Chrastí, měli jsme za sebou 20 km. A i zde jsme se s některými rozloučili :-). Odtud už nás v putování pokračovalo jen „Sedm statečných“.

Naším cílem se stala opět Skuteč, kam jsme došli v 6.30. Cesta byla dlouhá a náročná. Ale navzájem jsme se podporovali a společně došli. Tuto pouť ještě někteří z nás ukončili mší svatou ve Skutči v kostele, kterou sloužil otec Filip. A pak už jsme se všichni rozjeli domů k zaslouženému odpočinku.

Naše druhá cesta byla jiná než ta první. Ale pocit radosti, zoufalství, ale i vítězství asi zažil opět každý, kdo se k nám přidal. Pouť nám trvala 10 hodin a 18 minut.

Snad se příští rok opět vydáme.

P. Ročňová

KURZ DEKORACE KOSTELŮ

V sobotu 23.5.2026 jsem se spolu s 9 ženami z okolních farností zúčastnila na faře ve Skutči kurzu DEKORACE KOSTELŮ, který vedla profesionální aranžérka Eva Vaňková z Litomyšle.

V teoretické části začala tím, proč kostely zdobíme a přešla na základní pravidla k tomu, aby květinová dekorace dobře působila v prostoru, ladila oku a co nejdéle vydržela.

Potěšilo nás, že paní Vaňková využívá ke své tvorbě hlavně sezónní rostliny, které sama pěstuje, i ty z volné přírody.

Druhá část kurzu byla praktická. Vytvářely jsme aranžmá podle vlastních představ a rad lektorky. Líbilo se mi, že jsem se mohla „více rozjet“. Oproti běžné přípravě květin do

kostela bylo k dispozici hodně druhů rostlin a nelimitovala mě obava, že to zkazím ☺. Vyzkoušely a viděly jsme různé kombinace květin, každé aranžmá bylo jiné, ale všechna byla krásná, nápaditá a inspirativní.

Během tříhodinového workshopu nelze pobrat, co se získává roky studia a praxe, ale myslím si, že důležitý je postoj, že kostely zdobíme k oslavě Boží a abychom se v nich cítili dobře.

Děkujeme sympatické paní Vaňkové, že se dělí o své zkušenosti. V případě zájmu je ochotná přijet i do jiných farností.

E. Brožková

OD PLÝTVÁNÍ JÍDLEM K DUCHOVNÍMU NASYCENÍ

Letošní Noc kostelů v naší farnosti Raná přinesla hluboké podněty nejen pro lidskou duši, ale i pro náš každodenní praktický život. Celý večerní program se nesl v duchu opravdovosti a ochutnávky ze skutečného života farnosti. Tento bohatý večer jsme zahájili společnou mší svatou, která nás naladila na vlnu vděčnosti za dary, kterých se nám v hojnosti dostává.

Hlavním bodem programu byla poutavá přednáška otce Ondřeje Matuly na téma Potravinové banky a plýtvání jídlem. Statistiky, které otec Ondřej prezentoval, byly pro mnohé z nás šokující. Vždyť průměrný Čech vyhodí ročně kolem 38 kg požitelných potravin a běžná čtyřčlenná rodina takto zbytečně promrhá více než 14 000 Kč za rok! Celosvětově přitom vyhozené jídlo představuje množství, které by dokázalo nasytit tři miliardy lidí – tedy téměř polovinu lidstva. Jak otec Ondřej podotkl, paradoxně nejvíce jídla v domácnostech nevyhazují bohatí, ale lidé s nižšími příjmy či samoživitelé, kteří často podléhají lákadlům slevových akcí a nakoupí více, než dokážou spotřebovat.

Přednáška však nebyla jen teoretickým apelem. Otec Ondřej představil fungování konkrétní pomoci přímo u nás. Výdejní místo Potravinové banky na faře na Rané funguje již od roku 2018. Od té doby objem distribuované pomoci strmě vzrostl: z počátečních 3,5 tuny v prvním roce na úctyhodných 13,6 tuny potravin a drogerie v loňském roce. Tato přímá pomoc v současnosti putuje k 21 potřebným rodinám (celkem 74 osobám) z Rané a širokého okolí – od František až po Benátky u Ždírci. Jedná se o hmatatelný projev křesťanské lásky v praxi, který vyžaduje obětavou práci kněze i místních dobrovolníků při náročném třídění a rozvozu zásob.

Po této podnětné přednášce následoval duchovní vrchol večera – společná moderovaná adorace v tichu a kráse našeho kostela. Celý požehnaný večer byl zakončen eucharistickým požehnáním.

Kéž je pro nás tato Noc kostelů trvalou inspirací k tomu, abychom s jídlem zacházeli jako s Božím darem: nakupujeme s rozumem, neplýtváme a budme vnímaví k těm, kteří pomoc potřebují. Velké poděkování patří všem, kdo se na přípravě tohoto večera jakkoliv podíleli.

P. Sodomka

MIMOŘÁDNÉ BOHOSLUŽBY A AKCE

26. 6. - 8:00 mše sv. ve Skutči (farní kostel) s gymnáziem na konec školního roku
28. 6. - 11:00 poutní mše sv. v Hluboké
28. 6. - 11:00 poutní mše sv. ve Lhotě
28. 6. - 17:00-18:00 zpovědní pohotovost na faře ve Skutči
5. 7. - Mše sv. v neděli v Mrákotíně v 9.30, nedělní na Rané nebude
12. 7. - 11:00 poutní mše sv. ve Zhoři
19. 7. - sbírka na past. aktivity, rozloučení s o. Janem L.
25. 7. pouť Oldřetice
26.7. pouť Raná
26. 7. - 15:00 poutní mše sv. u sv. Anny - Anenské údolí
2. 8. – přivítání o. Jana Pecháčka
2. - 8. 8. - Farní tábor v KC Raná
15. 8. - 17:00 poutní mše sv. ve Skutči (farní kostel)
16. 8. - 8:00 posvícenská mše sv. ve Skutči (farní kostel)
18. – 21. 8. Ministrantská kola Sázava
23. 8. - 8:30 mše sv. v Předhradí a v 10:00 mše sv. ve Skutči + Farní den
29. 8. - Posvícenská mše sv. v kapli P. Marie v Radčicích u Čáslavských
30. 8. - 8:00 ve Skutči a v 9:30 v Předhradí – dětská mše sv požehnáním do nového šk. roku
30. 8. 9:30 Raná - žehnání školákům a studentům
1. 9. - 8:00 mše sv. ve Skutči (farní kostel) - zahájení školního roku
3. 9. vikariátní setkání kněží na Rané
6. 9. posvícení Raná
6. 9. - 14:00 posv. mše sv. u křížku ve Žďárci
9. 9. – 17:45 Pastor. rada Skuteč
10. 9. – 17:00 Ekon.rada Suteč
10. 9. – poutní mše sv. v kapli na Rychmburku
17. 9. – 18:45 Farní rada Předhradí
20. 9. - 11:00 mše sv.- ve Skutíčku
20. 9. - 14:00 mše sv. v Mokřýšově
26. 9. - 18:00 mše sv v Lažanech
26. 9. – Farní pouť (Skuteč a Předhradí) do Hořic, na Humprecht a do Rovenska pod Troskami
27. 9. - 8:00 mše sv. v Štěpánově
28. 9. – 8:00 mše sv. ve Skutči, 9:30 mše sv. v Předhradí
3. 10. Svatováclavský ples Vojtěchov
4. 10. – posv. mše sv. v Radčicích

změna programu vyhrazena :-)

Účet pro finanční příspěvky pro farnost Skuteč: 1143388369/0800

Účet pro příspěvky na opravu fary ve Skutči: 4295878379/0800

Účet pro finanční příspěvky pro farnost Předhradí: 1144532369/0800

Účet pro finanční příspěvky pro farnost Raná: 1143545379/0800

Vydáno 21. června 2026 pro vnitřní potřebu farností Skuteč, Raná a Předhradí.

Kontakt: ŘKF - Skuteč, Tyršova 1, 539 73 Skuteč

Tel: J. Linhart- 605 541 676, O. Matula - 732 536 873, Internet: www.farnostskutec.cz, www.farnostrana.cz